DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

2. oktober 2008 *

I sag C-144/07 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statutten for Domstolen, iværksat den 11. marts 2007,

K-Swiss, Inc., West Lake Village (De Forenede Stater), ved avocat H.E. Hübner,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget,

sagsøgt i første instans,

har

* Processprog: engelsk.

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (refererende dommer) og P. Kūris,

generaladvokat: Y. Bot
justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. april 2008,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. maj 2008,

afsagt følgende

Dom

1 I appelskriftet har selskabet K-Swiss Inc. (herefter »K-Swiss«) nedlagt påstand om ophævelse af den kendelse, der blev afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 14. december 2006, K-Swiss mod KHIM (parallelle striber på en sko), (sag

T-14/06, herefter »den appellerede kendelse«), hvorved Retten afviste selskabets søgsmål med påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. september 2005 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«) (sag R 1109/2004-1, herefter »den anfægtede afgørelse«) vedrørende registrering som EF-varemærke af et varemærke i form af fem parallelle striber placeret på siden af gengivelsen af en sko.

Retsforskrifter

2 Det følger af artikel 63, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), at klager over afgørelser truffet af Harmoniseringskontorets appelkamre skal indbringes for Retten inden to måneder efter datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.

3 I medfør af artikel 102, stk. 2, i Rettens procesreglement forlænges procesfristerne under hensyn til afstanden med en fast særlig frist på ti dage.

4 Regel 61, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 40/94 (EFT L 303, s. 1), som ændret

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2005 af 29. juni 2005 (EUT L 172, s. 4, herefter »forordning nr. 2868/95«), bestemmer:

»1. Under sagsbehandlingen ved [Harmoniseringskontoret] sker meddelelser ved fremsendelse af originalen af det pågældende dokument, en ikke-bekræftet kopi heraf eller en edb-udskrift, jf. regel 55, eller, for så vidt angår dokumenter, parterne selv har fremlagt, duplikater eller ikke-bekræftede kopier.

2. Meddelelse finder sted

a) pr. post, jf. regel 62

b) ved direkte udlevering, jf. regel 63

c) ved aflevering i postboks hos [Harmoniseringskontoret], jf. regel 64

d) pr. telefax eller via andre tekniske kommunikationsmidler, jf. regel 65

e) ved offentlig bekendtgørelse, jf. regel 66.«

Regel 62, stk. 1 og 3, i forordning nr. 2868/95 bestemmer:

»1. Afgørelser, der medfører, at en klagefrist begynder at løbe, indkaldelser og andre dokumenter, som [Harmoniseringskontorets] præsident træffer beslutning om, meddeles pr. rekommanderet brev med modtagelsesbevis. Alle andre meddelelser fremsendes ved almindeligt brev.

[…]

3. Ved meddelelse pr. rekommanderet brev med eller uden modtagelsesbevis anses brevet for at være leveret til modtageren den tiende dag efter indleveringen til postvæsenet, medmindre det ikke er kommet frem til modtageren eller først er kommet frem på et senere tidspunkt. I tvivlstilfælde påhviler det [Harmoniseringskontoret] at bevise, at brevet er kommet frem og i givet fald at bevise datoen herfor.«

6 Endelig bestemmer samme forordnings regel 68:

»Kan [Harmoniseringskontoret] ikke godtgøre, at et dokument er forskriftsmæssigt meddelt, eller at bestemmelserne vedrørende dets meddelelse har været overholdt, men dog bevise, at modtageren har modtaget dokumentet på en bestemt dato, anses dokumentet for meddelt på denne dato.«

Sagen ved Retten og den appellerede kendelse

7 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 16. januar 2006 anlagde K-Swiss sag til prøvelse af den anfægtede afgørelse.

8 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 3. april 2006 nedlagde Harmoniseringskontoret påstand om sagens afvisning i overensstemmelse med artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement.

9 Da Retten fandt, at de oplysninger, der fremgik af sagen, var tilstrækkelige, traf den — uden at fortsætte sagens behandling — ved den appellerede kendelse afgørelse om at afvise den af K-Swiss anlagte sag.

10 I præmis 22-30 i den nævnte kendelse begrundede Retten sin afgørelse som følger:

»22 Retten bemærker, således som sagsøgeren har gjort gældende, at leveringen af den anfægtede afgørelse med et ekspresforsendelsesselskab, såsom selskabet DHL, ikke findes blandt meddelelsesmåderne i regel 61, stk. 2, i forordning nr. 2868/95. Endvidere skal det fastslås, at hverken [Harmoniseringskontoret] eller sagsøgeren, som endog udtrykkeligt har anført, at leveringen med selskabet DHL ikke udgør en meddelelse pr. post, har påstået, at DHL-forsendelsen, der blev leveret til sagsøgeren den 28. oktober 2005, blev sendt i form af et rekommanderet brev, og i øvrigt heller ikke, at selskabet DHL er beføjet til at foretage sådanne forsendelser i Tyskland, eller endelig at den anfægtede afgørelse i øvrigt blev meddelt sagsøgeren på en anden af måderne i regel 61, stk. 2, i forordning nr. 2868/95 og i samme forordnings regel 62-66. Det skal i denne henseende i øvrigt anføres, at følgebrevet til DHL-forsendelsen, som blev leveret til sagsøgeren, på ingen måde angiver, at der er tale om et rekommanderet brev, men understreger, at brevet »udelukkende er meddelt med DHL«.

23 Det følger af ovenstående, at den anfægtede afgørelse ikke blev meddelt sagsøgeren i overensstemmelse med de krav, der følger af anvendelsen af regel 61 og 62 i forordning nr. 2868/95.

24 I modsætning til det af sagsøgeren påståede kan denne omstændighed imidlertid ikke efter sin art føre til den konklusion, at nærværende sag er blevet anlagt inden for fristen.

25 Det skal nemlig erindres, at regel 68 i forordning nr. 2868/95, der har overskriften »Uregelmæssigheder ved meddelelser«, bestemmer, at »[k]an [Harmoniseringskontoret] ikke godtgøre, at et dokument er forskriftsmæssigt meddelt, eller at bestemmelserne vedrørende dets meddelelse har været overholdt, men dog bevise, at modtageren har modtaget dokumentet på en bestemt dato, anses dokumentet for meddelt på denne dato«.

26 Denne bestemmelse skal, når den læses i sin helhed, forstås således, at den giver Harmoniseringskontoret mulighed for at bevise, på hvilken dato modtageren har modtaget et dokument, såfremt Harmoniseringskontoret ikke kan godtgøre, at dokumentet er forskriftsmæssigt meddelt, eller at bestemmelserne vedrørende dets meddelelse har været overholdt, og at bestemmelsen tillægger dette bevis retsvirkninger som en forskriftsmæssig meddelelse (Rettens dom af 19.4.2005, forenede sager T-380/02 og T-128/03, Success-Marketing mod KHIM — Chipita (PAN & CO), Sml. II, s. 1233, præmis 64).

27 I denne sag er det imidlertid mellem parterne ubestridt, at sagsøgeren modtog DHL-forsendelsen den 28. oktober 2005, således som det også fremgår af forsendelsens følgebrev, som appelkamrenes Justitskontor er i besiddelse af.

28 I medfør af regel 68 i forordning nr. 2868/95 anses den anfægtede afgørelse dermed for at være meddelt sagsøgeren den 28. oktober 2005, således at formodningen i regel 62, stk. 3, i forordning nr. 2868/95 ikke kan finde anvendelse i denne sag. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med regel 70, stk. 2, i forordning nr. 2868/95, som bestemmer, at »[b]estår det proceduremæssige skridt i en meddelelse, er den afgørende begivenhed modtagelsen af det meddelte dokument, medmindre andet er bestemt«. Det samme gælder ifølge fast retspraksis vedrørende artikel 230, stk. 5, EF i det tilfælde, hvor den anfægtede retsakt er blevet meddelt modtageren, og klagefristen begynder at løbe den dag, hvor modtageren modtog den (jf. i denne retning Rettens dom af 29.5.1991, sag T-12/90, Bayer mod Kommissionen, Sml. II, s. 219, præmis 19, som efter appel blev bekræftet ved Domstolens dom af 15.12.1994, sag C-195/91 P, Bayer mod Kommissionen, Sml. I, s. 5619).

29 Under disse omstændigheder og henset til, at sagen i overensstemmelse med artikel 63, stk. 5, i forordning nr. 40/94 skal være anlagt ved Retten inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af appelkammerets afgørelse forlænget med den faste afstandsfrist på ti dage i medfør af procesreglementets artikel 102, stk. 2, skal det fastslås, at fristen for klage over den anfægtede afgørelse udløb den 9. januar 2006.

30 Den foreliggende sag, som blev anlagt den 16. januar 2006, er dermed for sent anlagt og skal afvises.«

Parternes påstande

11 Appellanten har i appelskriftet nedlagt følgende påstande:

— Den appellerede kendelse ophæves.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

12 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Appellen forkastes.

— K-Swiss tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appellen

13 Appellanten har til støtte for sin appel påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af regel 61, 62 og 68 i forordning nr. 2868/95.

Parternes argumenter

14 Uanset at K-Swiss anerkender, at den af DHL befordrede ekspresforsendelse af den anfægtede afgørelse blev leveret til selskabet den 28. oktober 2005, mener K-Swiss, at

det skal fastslås, hvorvidt denne levering skal anses for at være sket pr. rekommanderet brev med modtagelsesbevis som omhandlet i regel 62, stk. 1, i forordning nr. 2868/95.

15 I denne henseende har appellanten understreget, at beviset for, at dokumentet er blevet leveret af den, der varetager ekspresforsendelsen — sådan som DHL — i forhold til den funktion, beviset udfylder, er identisk med beviset, der er vedhæftet et rekommanderet brev med modtagelsesbevis, idet den eneste forskel er, at DHL's tjenesteydelse ikke indebærer, at et modtagelsesbevis sendes tilbage til afsenderen.

16 K-Swiss har også anført, at Harmoniseringskontoret har ændret sin praksis vedrørende meddelelser af appelkamrenes afgørelser, og at det af en instruks fra appelkamrenes præsidium af 10. maj 2006, som er givet til appelkamrenes Justitskontor, fremgår, at ved meddelelse af disse afgørelser pr. post sker det enten pr. rekommanderet brev eller pr. kurér. Harmoniseringskontoret kan dog ikke anses for bevidst at have vedtaget en praksis for meddelelser, der skulle skabe uregelmæssigheder ved meddelelser som omhandlet i regel 68 i forordning nr. 2868/95.

17 Uanset at Harmoniseringskontoret har nedlagt påstand om, at appellen forkastes, har det præciseret, at Retten ikke kunne anvende regel 68 i forordning nr. 2868/95, eftersom en meddelelse pr. ekspresforsendelse ikke udgør en uregelmæssighed ved meddelelsen. Ifølge Harmoniseringskontoret bør meddelelse af appelkamrenes afgørelser på denne måde ligestilles med en meddelelse pr. post i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings regel 62.

18 Derimod mener Harmoniseringskontoret, at formodningen i samme regels stk. 3, hvorefter en meddelelse pr. post anses for at være leveret til modtageren den tiende dag efter indleveringen til postvæsenet, kan tilsidesættes, hvis der foreligger bevis for den reelle dato for levering af meddelelsen. Harmoniseringskontoret konstaterer følgelig, at

fristen for at anlægge sag til prøvelse af den anfægtede afgørelse i det foreliggende tilfælde udløb den 9. januar 2006. I konsekvens heraf mener Harmoniseringskontoret, at Retten er nået frem til en tilfredsstillende løsning, da den afviste sagen, men at den har foretaget en forkert anvendelse af de relevante bestemmelser i forordning nr. 2868/95.

Domstolens bemærkninger

19 Det skal fastslås, at regel 61 i forordning nr. 2868/95, som vedrører »almindelige bestemmelser om meddelelser«, udtømmende opregner de måder, hvorpå Harmoniseringskontoret bl.a. meddeler sine afgørelser. I denne regels stk. 2 er det således præciseret, at meddelelse kan finde sted enten pr. post, ved direkte udlevering, ved aflevering i postboks hos Harmoniseringskontoret, pr. telefax eller via andre tekniske kommunikationsmidler eller ved offentlig bekendtgørelse.

20 I tilfælde af meddelelse pr. post følger det desuden af denne forordnings regel 62, stk. 1, at hvad angår afgørelser, der medfører, at en frist begynder at løbe, sådan som den anfægtede afgørelse, finder meddelelse sted pr. rekommanderet brev med modtagelsesbevis.

21 I den appellerede kendelses præmis 22 har Retten dog fastslået, at parterne hverken har påstået, at den af selskabet DHL befordrede ekspresforsendelse, som blev leveret til appellanten, var blevet sendt pr. rekommanderet brev, eller at dette selskab var beføjet til at foretage rekommanderede forsendelser i Tyskland, og at følgebrevet til denne forsendelse ikke angav, at der var tale om et rekommanderet brev, men understregede, at brevet »udelukkende er meddelt med DHL«.

22 Det var derfor med føje, at Retten heraf udledte, at en sådan meddelelse ikke udgjorde en »[meddelelse] pr. rekommanderet brev med modtagelsesbevis« som omhandlet i regel 62, stk. 1, i forordning nr. 2868/95.

23 Når Harmoniseringskontoret imidlertid ikke kan godtgøre, at et dokument er forskriftsmæssigt meddelt, eller når bestemmelserne vedrørende dets meddelelse ikke har været overholdt, men modtageren dog har modtaget dokumentet, følger det — i modsætning til det, Harmoniseringskontoret har gjort gældende — af regel 68 i forordning nr. 2868/95, som Retten retmæssigt har anvendt, at Harmoniseringskontoret har mulighed for at fremlægge bevis for datoen for denne modtagelse, og at dokumentet anses for meddelt på denne dato.

24 Det var således med rette, at Retten anså, at sagen, der var anlagt af K-Swiss den 16. januar 2006, var anlagt for sent og måtte afvises.

25 Efter i den appellerede kendelses præmis 27 at have bemærket, at det mellem parterne var ubestridt, at appellanten den 28. oktober 2005 modtog den af DHL befordrede ekspresforsendelse, fastslog Retten i kendelsens præmis 29, at fristen for klage over den anfægtede afgørelse i henhold til procesreglementet og artikel 63, stk. 5, i forordning nr. 40/94 udløb den 9. januar 2006.

26 Det følger af samtlige ovenstående bemærkninger, at appellen må forkastes.

Sagens omkostninger

27 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, der i medfør af samme reglements artikel 118 finder tilsvarende anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Harmoniseringskontoret har nedlagt påstand om, at appellanten tilpligtes at betale sagens omkostninger, og da appellanten har tabt sagen, pålægges det denne at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

1) Appellen forkastes.

2) K-Swiss, Inc. betaler sagens omkostninger.

Underskrifter